

Kaina metams 15 lt., pusmečiui 8 lt., 1 mėn. 1 lt. 50
Kareiviams per pusę pigiau. Užsieny metams 25 lt.
Atskiras numeris 30 centų visiems.

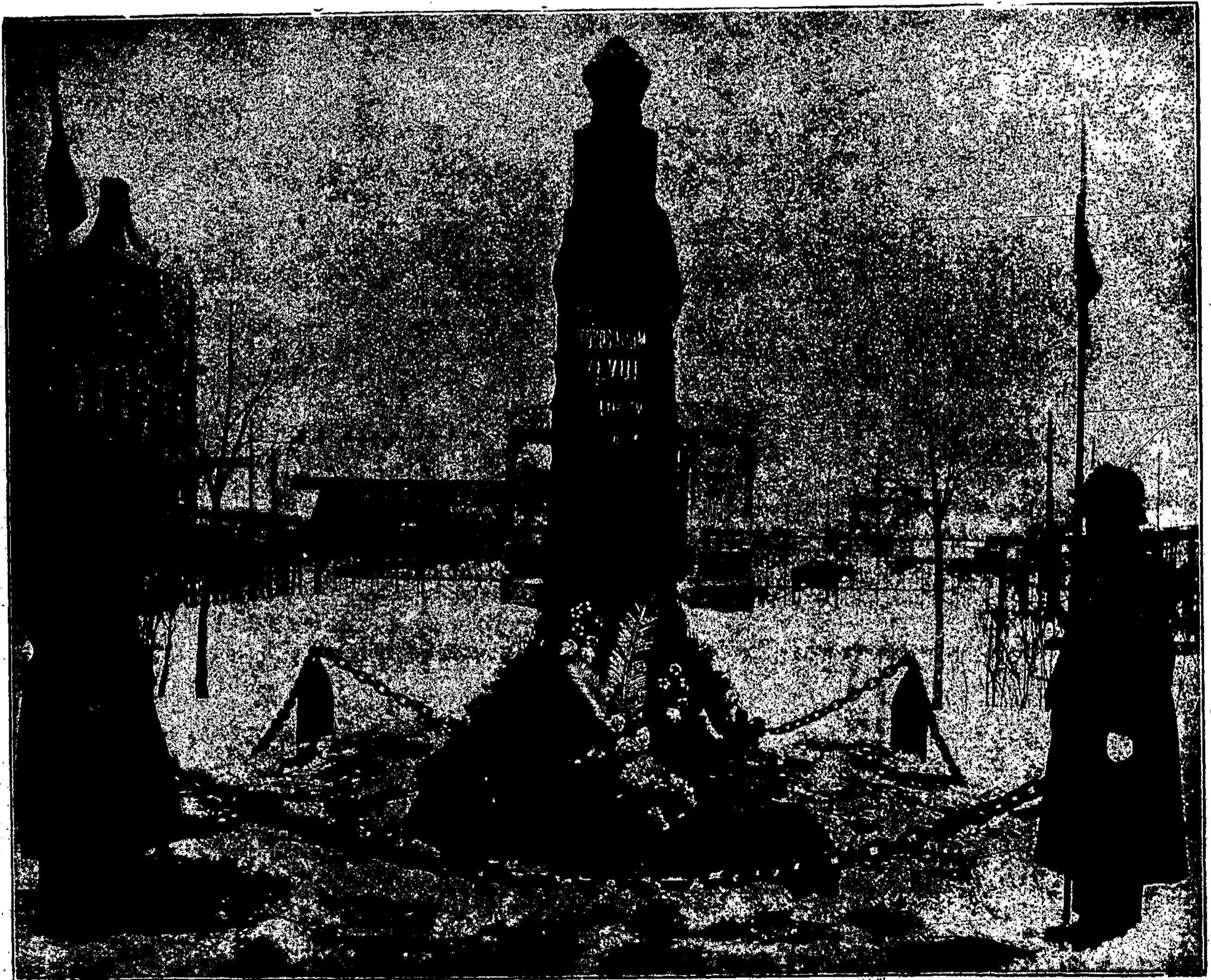

Skelbimai: petto eilutė 40 c., prieš tekstą dvigubai.
Adresas: Kaunas, Nepriklausomybės Aikštė.

10 (406) nr.

Kaunas, 1927 m. kovo m. 9 — 15 d.

IX metai.

A. a. dr. J. Basanavičiaus paminklas Kaune gedulos metu vasario m. 21 d.

Sveikinimai kariuomenei.

Per p. krašto apsaugos ministerį Lietuvos Kat. Jaunimo „Pavasario“ Sąjungos VIII metinė konferencija sveikina garbingą mūsų kariuomenę, būtiną Lietuvos nepriklausomybės sargyboj ir reiškia gilaus dėkingumo už išgelbėjimą brangios mūsų Tėvynės nuo gresusių jai pavojų.

Džiaugiamės, kad Kęstučio ir Vytauto dvasia neužgeso jūsų širdyse, tikimės, kad greitai mus nuvesite į Vilnių, kur ilsisi mūsų didvyrių kaujai, kur mūsų šventovė - Aušros Vartai. Mes su Jumis!

Konferencijos prezidiumas.

Be to, sveikino kariuomenę L. Š. S. - gos XIX rinktinės būrių atstovų suvažiavimas, įvykęs š. m. vasario m. 10 d., Vilkaviškio apskr. taryba, Ukmergės apskr. savanoriai, L. Š. S. 58 šaulių būrio valdyba, 257 šaulių būrio visuotinis susirinkimas įvykęs š. m. vasario m. 13 d. ir Atsargos Karininkų Sąjungos visuotinis narių susirinkimas.

Būkime pasiruošę.

Kartai, sunkūs, bet garbingi uždaviniai mūsų laukia! Mes neįsime paminti savo švenčiausių teisių. Mūsų broliai (vilniečiai) nebus vergai ir neis lenkų ponams baudžiamos! Ne šiandien, tai ryt, o keršto valanda išmuš!

*A. a. gen. leit. Stanaitis,
kariuomenės vadas.*

Su kokia pagarba turime prisiminti tuos, kurie sunkiausiais prispaudimo laikais, kada aplinkui buvo tamsių tamsiausia naktis, paskelbė tautos prisikėlimą ir be perstojo žadino tautą ir vedė ją prie 1918 m. vasario m. 16 dienos.

Kas gi tuos pasiryžėlius, dvasios galiūnus pastūmėjo prie didžiųjų mūsų tautos darbų? — Didelė tėvynės meilė, tautos šviesesnis rytojus ir laisvė. Nei šaltas Sibiras, nei neapsakomi vargai neatšaldė jų meilės: ji vis labiau didėjo, apimdama vis didesnę žmonių skaičių. Prispaudėjų ginklas jų dvasios nugalėt nepajėgė.

Kaip turime gerbti tuos, kurie 1918 — 20 metais savo krauju ir gyvybėmis pusnuogiai, alkani ir neapmokyti, nepaprastu pasiaukavimu, drąsa ir pasiryžimu užtikrino mūsų tautai nepriklausomybę.

Kas gi tuos karžygius, pirmuosius savanorius, vertė aukoti didžiausią žmogaus turtą — gyvybę, pakęsti neapsakytus vargus ir nebijoti kautis su dvidešimteriopai skaitlingesniu priešu? — Didelė tėvynės meilė, troškimas savo kraštui laisvės ir laimės.

Ir vieni, ir kiti savo tikslą pasiekė: dešimtus metus nepriklausomu gyvenimu gyvenam. Ilgam laikui išnykusi valstybė, iškentėjusi sunkiausią vergiją, Lietuva vėl pasirodė pasauliui ir griežtai tarė jam: aš esu gyva ir noriu gyventi!

Bet tuo dar neturim pasitenkinti. Mes esame laisvi, bet nepamirškime, kad vienas mūsų tautos trečdalis dar negali džiaugtis taja laisve. Mūsų širdis — amžinoji sostinė ir didžiulė krašto dalis tebeneša sunkiausią

vergijos jungą. Diena iš dienos ten laukia pátėkančios saulės, kuri taip maloniai mums šviečia. Jeigu toji saulė dar ilgai nepatekės — jie užtroks tamsėje. Mes visi tą jaučiame ir suprantame. Turime dirbti ir nepaprastai dirbti, kad tą pavojų prašalintumėm.

Tautos atgimimo patriarchai: a. a. dr. Jonas Basanavičius, a. a. Petras Vileišis ir visa eilė kitų, pirmieji karžygiai — savanoriai tebūnie mums gražiausiu pavyzdžiu mūsų ateities darbams. Nemažesnė tėvynės meilė, pasiaukavimas, vienybė ir kilnumas tebūnie tuo, kas atneštų mūsų visai tautai laisvę ir garbę.

Mes, kariai, savo tėvynės ir jos garbės gynėjai, turime būti visiems Lietuvos piliečiams gražiausiu pavyzdžiu, turime būti vienybės, tautiškumo ir tėvynės meilės nešėjai į plačiasias minias. Tais savo privilegijomis turime užkrėsti minias, kad jos tomis pat idėjomis, tais pačiais troškimais gyventų, kuriais gyvename ir mes.

Todel, tarnaudami kariuomenėje, turime tinkamai pasiruošti būti tų idėjų ir troškimų nešėjais. Kariuomenėje būdami mokykimės ir ruoškime, kad, palikę kariuomenę, patys galėtumėm mokinti ir ruošti kitus.

Dalių švietimo komisijos turi būti šių idėjų žiburiais. Skaitykime laikraščius ir knygas, kurie tas idėjas skleidžia, o patys irgi per laikraščius ir knygas tas idėjas skleiskime. Tobulėkime visame kame. Mūsų visi darbai, mūsų drausmė turi būti paremti kilniausia tėvynės meile.

Taip pasiruošę, palikę kariuomenės eiles ir išvažinėję į savus kampelius, auklėsime jaunuomenę, pratinėsime ją prie to, kas kilnu ir gražu, ir ruošime tautą prie didžiojo žygio — Vilniaus žygio.

Kariai, nė valandėlei neprivalom užmiršti mūsų kunigaikščių garsiosios sostinės, Vytauto grąbo, tautos atgimimo Patriarcho kapo, nelaisvėje kentančius brolius!

Tebūnie mūsų nuolatinis idealas — Tėvynė, nes kitokių idealų neturim teisės siekti!

Kap. T. Šakmanas.

Prof. M. Biržiškos paskaita.

Š. m. kovo m. 4 d. Karininkų Ramovėje prof. M. Biržiška, važinėjęs į Tautos Patriarcho a. a. dr. Jono Basanavičiaus laidotuves Vilniuj, laikė paskaitas.

Pirmoji paskaita užsitęsė visą valandą. Per tokį trumpą laiką, be abejonės, tik bendrais bruožais buvo galima apibūdinti mūsų tautos patriarcho vaidmenį tautos atgimimo darbe. Apie dr. J. Basanavičiaus asmenišką gyvenimą mažai ko teprisiėjo išgirsti. Apie tai sužinosime, kai bus paskelbti dr. J. Basanavičiaus užrašai, kur taip, anot prelegento, kruopščiai ir iki maž-

možių yra surašyta net smulkmenos, liečiančios tautos gyvenimą ir jo paties.

Antroji paskaita užsitęsė kiek trumpiau.

Apie pačią kelionę ir laidotuves nieko nekalbėjo. Visa antroji paskaita buvo pašvęsta įgytiems Vilniuje įspūdžiams.

Anot gerb. prelegento žodžių, nežiūrint į didžiausias lenkų pastangas sulenkinti Vilnių, Vilnius kaip buvęs, taip ir esąs lietuviškąs. Vilniaus lietuviškumo pamatas esąs toks stiprus, kad lenkų šūkavimas, iškil-

mės ir stengimasis nors iš viršaus uždėti lenkiškumo žymes esąs tik monai. Lenkų dvasia visame krašte nerandanti sau vietos. Visa Vilniuje esanti apmirusi, pats miestas be sielos. Lenkai tą jaučia ir supranta savo laikinumą. Nebaisi lenkams gudų „Hromada“, bet bausis lietuvių ramus kultūriškas darbas, todėl kur tik gali, stengiasi kliudyti lietuviams. Visos lietuvių mokyklos esančios didžiausioj priespaudoj, patys lietuviai smarkiausiai persekiojami.

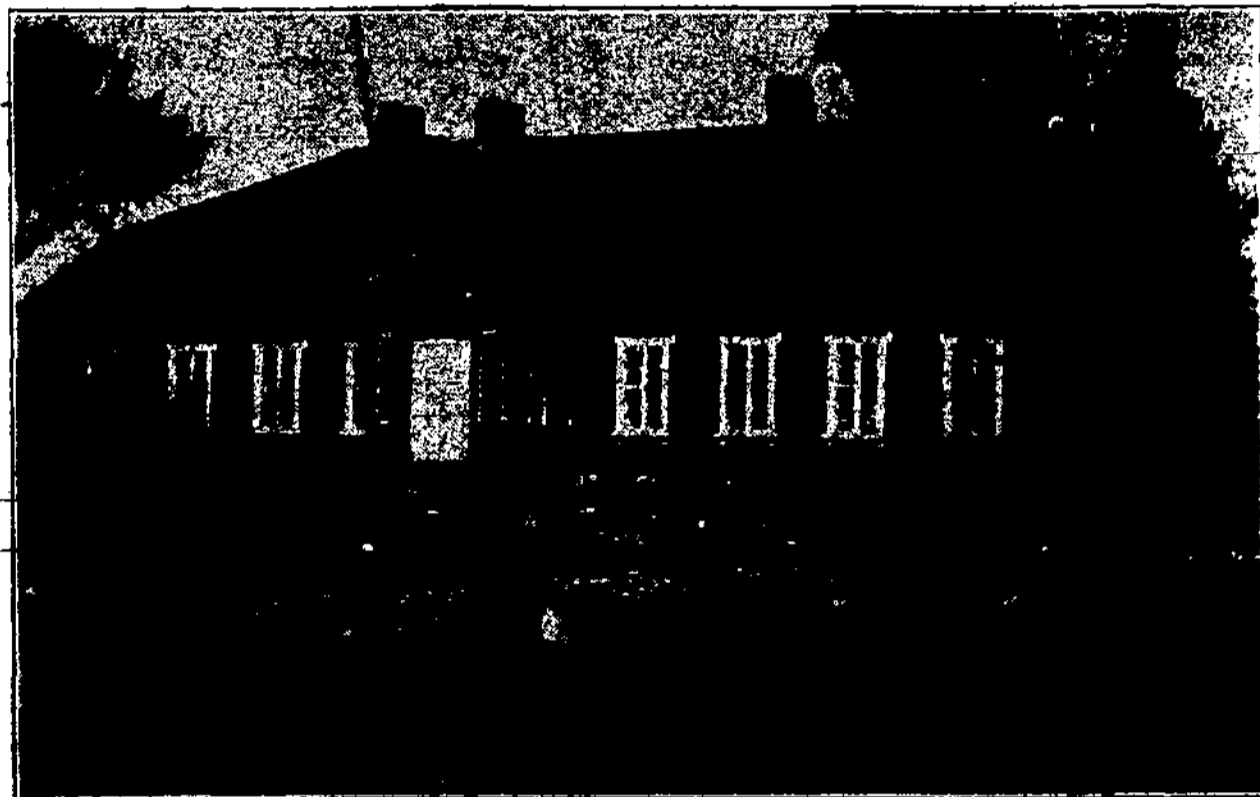
Lietuviai — vilniečiai rankų nenuleidžia. Su pasididžiavimu kenčia lenkų persekiojimus. Kuriems dar neteko nukentėti, tie nesmagiai jaučiasi, nes lenkų persekiojimus kiekvienas lietuvis skaito sau garbe. Nuolatiniams lenkų puolimams pas lietuvius išdirbo nepaprastą

atsparumą, pasišventimą ir vienybę. Lietuvių jėgos diena iš dienos augančios ir tautiškai judėjimas stiprėja.

Lenkai su mūsų atstovais buvę be krašto mandagūs, bet iš to nereikia esą daryti išvadų, kad jie būtų užmiršę savo grobuoniškus norus.

Po prof. M. Biržiškos paskaitos, generolas-leit. Nagevičius trumpais žodžiais apibūdino a. a. dr. J. Basanavičiaus santykius su mūsų kariuomene ir paskaitė 2 laišku, kuriuose dr. J. Basanavičius su nepaprasta meile, pasitikėjimu ir viltimi atsiliepia apie Lietuvos gynėjus. Ne kas kitas kaip tik Did. Tautos Patriarchas ir galėjo taip aiškiai suprasti mūsų kariuomenės dvasią.

T.

Varniai. Vyskupo Valančiaus namas, kuriame jis gyveno būdamas Žemaičių vyskupu.

Varniai. Namai, kuriame gyveno mūsų istorikas-rašytojas Simanas Daukantas.

Koks bus ateities karas.

Austrijos kariuomenės generalinio štabo kapitonas Rogalis paskaitė Vienos karo mokslo draugijoje įdomią paskaitą apie „rytojaus karą“.

Ypač jis įrodinėjo, kad visuos pasaulio kraštus reiškiantis tendencija karo atveju įtraukti į tarnybą su

ginklu arba į karo reikalams darbą visą visuomenę, neskiriant nei amžiaus, nei lyties. Amerika labai rūpestingai ruošiantis moterų mobilizacijai. Panašių žinių esą gaunama ir iš kitų žemių valstybių.

M a r š a s.

(Iš vyr. puskarininkio užrašų).

Nežymus pašto tarnautojas Juozas Sadūnas gyveno toli nuo Lietuvos svetimame krašte. Didysis karas jį nubloškė į užkampį. Buvo nei kaip reikiant mokslą baigęs, nei medžiaginiai apsirūpinęs. Skurdo.

Nyku buvo gyventi apylinkėje. Lietuvių nebuvo, jis pats kažkaip nutolo nuo Rusijoje beesančių pažįstamų lietuvių.

Gyveno be džiaugsmų; buvo nuobodu, nejauku. Bet ką veiksi? Prieš vėją nepapūsi.

Tačiau žmogus vienas vis tiek niekada neišbūva, net tyčia to norėdamas neišvengsi. Kad kažin koks atskydėlis būtum, vis tiek su žmonėmis susitartum. Taigi ir Juozas žmonių nesišalindavo ir labiausiai pamėgo susitikti savo kaimyno, taip pat tarnautojo dukterį Sofiją Gelovaitę.

Buvo tai graži, geros širdies mergelė. Jiedu pasišnekėdavo, niekada nebūdavo jiems nuobodu. Jie vienas kitą pamilo. O laikas, jiems laimingiems, slinko.

Vieną gražią dieną Juozui praneša, kad jis yra tarnyboje paaukštinamas ir perkeliamas į kitą miestą. Šis įvykis jo sumanymų ardyti labai neardė. Vis tiek buvo manęs Sofiją vesti. Atsiradęs priedas prie algos tik pagerinsiąs jų būklę.

Susirengė Juozas važiuoti į skirtą jam vietą. Iki jis įsitaisysiąs, Sofija kuriam laikui pasiliksianti pas tėvus. Tad Juozas kraustėsi vienas.

Tuo pat metu į miestelį atvyko rusų kareivių pulkas. Juozui išvažiuojant, stoty buvęs pulko orkestras ėmė groti maršą. Tai buvo labai žavus, malonus maršas.

Kareivių tarpe Juozas netikėtai pastebėjo vieną savo pažįstamą lietuvių. Koks džiaugsmas! Jie vienas antram pasipasakojo kaip gyveno. Kareivis Juozui daug ko naujo pranešė.

Labai stebėdamasis Juozas sužinojo, kad Rusijoje beesama lietuviškų laikraščių. Dar svarbesnė žinia buvo apie vokiečių — rusų demarkacijos liniją, pro kurią daug lietuvių ėmė smukti iš Rusijos. Juozas prisiminė savo sodžiaus apylinkes kalnelius su miškeliais ir susimąstė.

Orkestras tebegrojo tą patį maršą. Gaidos kažką pasakojo, kažką priminė, kažkur šaukė. Nuostabu Juozui — visai svetimi groja kažkokį maršą, o jam ši muzika atrodo labai artima.

Juozo širdis smarkiau ėmė dingsėti; šis maršas jį vis labiau žavėjo, ir jis kažko ėmė nerimti, susijaudino.

Cia pamatė savo Sofiją ir ėjo į ją. Eidamas nugaro vienoje krūvelėje kalbant:

— Puikus šis maršas. Tiesiog viliote vilioja. Ne veltui vadinamas „Tėvynės ilgesio“ maršu.

Anglai maną, kad netolimoj ateity sausumoj te- galima būti kovoti tikrai tankų eskadromis. Del to, karai nebūsią per daug ilgi, nes ir gerai pastatyta pra- monę turinčios valstybės neįstengsiančios greitai papil- dyti visą savo sunaikintą karo medžiagą. Juoba, kad sumechanizuotos karo pajėgos esančios nepaprastai pa- lankios, greitos. Jau dabar automobilių grupės atlie- kančios per dieną apie 200 kilometrų etapus. Mažai valstybei būsią pavojus tapti okupuotai per visai trumpą laiką. Antra vertus, tačiau ir ji pati galėsianti labai greitai išstatyti kur reikia savo karo jėgas. Po- zicijų karas būsią nustatomas į paskutinį planą. Kariuo- menės tik tada sustosiančios, jei sukliudys jų žygiavimą didelės gamtos kliūtys.

Ne tikrai pačios kariuomenės ir karo medžiagos paslankumas, bet ypač dar ateities oro karo pajėgos paversiančios karo lauku visą kariaujančių kraštų teri- toriją, ypač mažosiose valstybėse. Svarbiausia ateity būsią apsiginti nuo puolimų iš oro. Del to Anglijoj netrukus kiekvienas pilietis turėsias savo apsaugai tam tikrą kaukę. Rusijoje karo spauda aiškina, kad ateity negalima būsią kariuomenę transportuoti geležinkeliais iš tolo pastebimuos traukiniuos, o ypač per didžiasias geležinkelių stotis. Teksią kariuomenę gabenti arba po žeme, arba bent dirbtiniais rūkais ją paslėpus. Be to, būtų ruošiami miestams ypatinga tamsa paslėpti nuo puolimų naktį, ypač nepakankamai apsiginklavu- siuos kraštuos. (E).

Motina.

Prie savo kūdikio lopšelio ramiai sau motina klūpėjo, kažką jausmingai ji šnabždėjo ir ko tai meldė ji vaikeliai.

Naktis. Tyla. Motutė miela viena tik meldžias ir dūsauja, tylom dangaus apšviest maldauja ką ateitis sūneliui lemia?...

Ir taip klūpodama užsnūdo, nes ji palikusi kasdienius darbus,

„Tai štai ką šis maršas reiškia. Jis tėvynę pri- mena, į ją šaukia“, pamanė Juozas. Ir atsiminė pa- žįstamo kareivio žodžius, kad į Lietuvą esą galima jau grįžti.

Kraujas užplūdo Juozo galvą. Labai keistai jau- tėsi. Sofija nustebo.

— Kas nutiko? Ko tu toks susirūpinęs? — ji klausė.

— Žinai, Sofuk, susitikau vieną seną pažįstamą. Jis man daug naujo pranešė apie lietuvius Rusijoje ir apie mano tėvynę. Paskum šitas maršas... Labai su- sirūpinau savo tėviške; panūdau į ją važiuoti.

Ir Juozas pasisakė manęs bėgti į Lietuvą. Ir tik Lietuvoje kiek pagyvenęs ir įsitaisęs ją pas save, į Lietuvą, parvešias. Su tuo ji turinti sutikti.

Juozas jau senai Lietuvoje. Rusuose paliktos So- fijos iki šiolei vis negalėjo parsikviesti, ir nelabai te- norėjo. Pagyvenęs ėmė suprasti, kad didžiausią klaidą būtų padaręs rusaitę veddamas. Raudonuoja tatau atsi- mindamas, nes ką jis tada būtų veikęs?

Bolševikai kaip padūkę siautė Lietuvoje. Tuo kėlė prieš save vis didesnę ir didesnę neapykantą. Ji jau buvo ne paviršutinė, ne žodžiuose, bet virto neper- maldajamu kerštu.

šią naktį jautėsi nuvargus —
Bet kažkodel ji greit atbudo?...

Išgirdo ji, kai sušlamėjo
kažkas naktinėj tamsumoje —
ir kažkur toli tamsumoje
slaptingas balsas vis šnabždėjo.

Nutilk, motut — veltui raudoti,
žinai, gyvenimas beširdis,
be gailėsčio, rūstus, įširdęs —
reikės jam vargti ir kovoti.

J. Pleirys,
atsargos kapitonas.

Lietuvos gyvenimas.

— Popiežiaus dovana. Vasario m. 25 d. popie- žiaus atstovas prelatas Faiduti įteikė Lietuvos Respublikos Prezidentui A. Smetonai popiežiaus dovana — aukso me- dalį. Medaly yra Šv. Tėvo Pijaus XI paveikslas ir jo parašas.

— Savanoriams duodamas darbas pirmoj ei- lėj. Vidaus reikalų ministeris papildė kai kurias viešųjų darbų taisykles, kad visiems savanoriams ir dalyvavusiems kautynėse Lietuvos kariuomenės atsargos kariams, viešuose darbuose darbas duodamas pirmoj eilėj.

— Savanorių suvažiavimas Ukmergėj. Vasario m. 20 d. įvyko Ukmergės m. ir apskr. savanorių suvažia- vimas, į kurį atvyko apie 300 savanorių. Suvažiavime buvo pranešta apie buvusį Kaune Lietuvos savanorių kon- gresą, svarstyta ekonomiškai savanorių reikalai ir išrinkta nauja valdyba, į kurią pateko: Steikūnas, Pranculis, Va- riakojis, Raščius ir Usevičius.

— Klaipėdos krašto Seimelio rinkimai nukelti į ba- landžio m. 8 d., nes pasirodė, kad kai kuriose rinkimų apylinkėse daug gyventojų neįtraukta į rinkimų sąrašus. Rinkimai turėjo įvykti kovo 4 d.

Pagerbė žuvusius del tėvynės. Kovo m. 1 d., „Pavasario“ sąjungos konferencijos, įvykusios Kaune va- sario m. 28 d. ir kovo m. 1 ir 2 d., dalyviai apsilankė į vėliavų nuleidimo iškilmes prie Karo Muziejaus ir padėjo

Prieš bolševikus ėmė kilti visas kraštas. Juos keikė, pavienius sučiupe, galą darydavo. O vietomis slapta ėmė burtis partizanų būreliai.

Sadūno apylinkėje žmonės neilgai kentėjo junga — netrukus atėjo jaunutė Lietuvos kariuomenė.

Vos dvi dienos tepraėjo, kai iš sodžių ir miestelių ėmė plaukti savanoriai į Lietuvos kariuomenę.

Savanorių tarpe buvo ir Juozas Sadūnas. Jis buvo manęs stoti į tokia dalį, kur darbas būtų švaresnis, kur mažiau vargo, kur nebus reikalinga lyjant ar saulei kaitinant, braidyti per laukus, purvą.

Kareivinėse buvo apgyvendintas orkestras. Per kiauras dienas girdėjosi, kaip griežikai birbiliavo be- simokydami. Pramokęs orkestras vakarais per patikri- nimus jau grodavo Tautos Himną. Vieną vakarą grie- žikai beidami namo, užgrojo maršą. Juozas smarkiai nustebo. Tai buvo tas pats „Tėvynės ilgesys“.

Juozas pradėjo svajoti, susimąstė. Prisiminė, kaip neseniai jis buvo Rusijoje. Mylėjo rusę ir kad kiek būtų ją vedęs. Tik šitas maršas jį sugražino į Lietuvą, ir šiandien jis kareivis, ir net Lietuvos kareivis!

Bet juk jis manęs stoti į dalį, kuri mūsųos ne- dalyvautų. Jis nebūsią apkasuose, nebūsią arti priešo. Šis žavus maršas į mūsų jo nelydėsias...

Ne, jis ryt būsią rikiuotėj. Jis privalas su sau- tūvu rankose naikinti Lietuvos priešus!

vainiką prie paminklo žuvusiems dėl Lietuvos nepriklausomybės. Konferencijos pirmininkas p. Tylenis savo kalboje prie paminklo tarp kitko pabrėžė, kad pavasarininkai gerai supranta tuos idealus dėl kurių žuvo pirmieji mūsų nepriklausomybės kovotojai ir jie yra pasiryžę reikalui esant sekti šių žuvusiųjų pavyzdžiu.

Prie dr. J. Basanavičiaus paminklo triskart jam nusilenkė sąjungos vėliava, pagerbdama Tautos Atgimimo Patriarchą, ir konferencijos dalyviai triskart sušuko: „Mes be Vilniaus nenurimsim!“.

— Sugauti 8 lenkų šnipai. Vasario m. 20 d. Ukmergės kalėjimui atgabenta 8 lenkų šnipai, kuriuos išdavė neseniai suimtas jų šnipas Juozas Domeika. Be to, ieškoma dar ir kiti šnipai.

— Klek Lietuvoj gyventojų. 1926 m. Lietuvoj vedė 19.066 poros, t. y. beveik pusantro tūkstančio daugiau, negu 1925 ir 1924 m. 1926 m. Lietuvoj gimė 63.655 kūdikiai, o mirė 34.380 žmonių. Tuo būdu per praėjusius metus Lietuvoj padidėjo 29.275 žmonėmis.

1927 m. sausio m. 1 d. Nepriklausomoj Lietuvoj buvo 2.259.151 gyventojas. Tam pačiam laike Okupuotos Lietuvos gyventojų Nepriklausomoj Lietuvoj buvo: lietuvių 3.528, žydų 1.789, lenkų 310, gudų 276, rusų 173, vokiečių 44, totorių 8, latvių 7 ir estų 1. Iš viso 6.136 žmonės

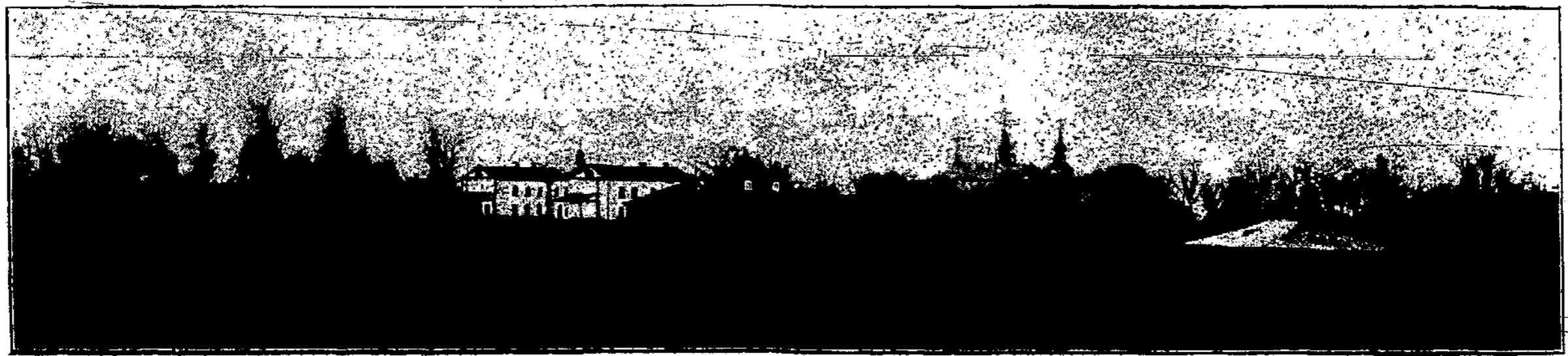
— Okupuotoji Lietuva. Judėjimas prieš lenkus plečiasi. Patys lenkų laikraščiai rašo, kad gudų judėjimas prieš lenkus plečiasi. Ypač pastaruoju laiku gudai kelia dideles demonstracijas dėl gudų sąjungos „Hromados“ pogromų. Tam tikri instruktoriai lanko sodžius, šaukia ten susirinkimus ir organizuoja gudų būrius. Taip pat platinami atsisaukimai prieš lenkus. Panašus judėjimas eina visuose lenkų pagrobtuose kraštuose.

Kariuomenės gyvenimas.

Paskyrimai. 5 p. D. L. K. K. p. vadas generalio štabo pulkininkas leitenantas Pundzevičius paskirtas Aviacijos viršininku ir jau š. m. kovo m. 5 d. perėmė visą aviaciją iš paleisto atsargon generolo leitenanto Kraucevičiaus.

5 pėst. D. L. K. Kęstučio pulko vadu paskirtas 7 p. Ž. K. Butegeidžio pulko vado padėjėjas pulkininkas leitenantas Vidugiris.

Rūpinis dar didesne karininkų vienybe. Visų kariuomenės dalių atstovų suvažiavimas yra išrinkęs savo nutarimams vykdyti 15 narių seniūnų tarybą. Vasario m.

Varniai. Kareivinės, kur anksčiau stovėjo Drausmės kuopa, o dabar yra koncentracijos stovykla.

— Persijos lietuvių sveikinimas. Pastaromis dienomis R. Prezidento vardu gautas iš Persijos laiškas, kuriame lietuvis Juozas Jonaitis-Krunskis, kilęs iš Žiezmarų, sveikina P. Prezidentą ir visus tautiečius, išgelbėjusius Lietuvą nuo bolševikų pavojaus.

27 d. sakytą tarybą susirinko posėdžiui, kuriame nutarė, vardan tautiško susipratimo, ypatingai rūpintis jungti karininkus į vieną bendrą šeimą, auklėjant ir tobulinant juose karišką dvasią ir tradicijas.

Praėjo dešimt dienų. Juozas su kuopos rikiuotės draugais jau buvo apmokytas; rytoj šaudymo pamoka — ir juos skirstys.

Atėjo laukiamoji diena. Vadas visus kareivius surikiavo; šaukė pavardes skiriamųjų į dalis. Savo pavardę užgirdęs kareivis turėjo keletą žingsnių pereiti į kitą rikiuotę.

Kareiviai, džiaugsmingai šokinėdami, bėgo į naują „fronto“ rikiuotę.

Buvo dešimta valanda vakaro. Ryt keturiomis kareiviai turėsia keltis. Tarytum reikėtų visiems gulti, bet kur čia miegosi. Smuikas su armonika, būgnui pritariant, čirškino. Kareiviai šoko, dainavo; visi linkminosi.

Keturiomis visi atsikėlė. Spėriai, linksmi tvarkėsi, rikiavosi. Netrukus pasirodė orkestras, jis kuopą lydėjo iki miestelio. Grojo įvairius maršus; net suktninį išmėgino kojai pritaikinti. Visi ėjo linksmi. Praėjus miesteliui, orkestras pasisuko į šalį, kad sugrotų paskutinį maršą.

Sugaudė paskutinio maršo garsai. Juozo širdis virptelėjo. Kas tai? Orkestras grojo „Tėvynės ilgesio“ maršą. Kaip jis dabar ypatingai gražiai skamba, kaip malonu jo klausyti. Eidamas nieko nebejauti. Virpa visas kūnas ir širdis salsta iš džiaugsmo.

Juozas dziūgauja. Tik nuo šio džiaugsmo jau nešvaigsta. Ne, galva nesisuka, jis blaiviai, aiškiai mato

ir supranta, kur jis eina. Jo rankos nedreba, o stipriai laiko šautuvą, nes šis ginklas yra mums laisvė. Juozo kojos tvirtai trenkia plentą. Drašos ir pasiryžimo kupinas, žiūri tiesiog prieš save. Nemato jis kelio, neįaučia, kad eina su draugais, tik jaučia kuopos stiprybę.

Lietuva buvo baigiama vaduoti. Sadūnas sužeistas gulėjo ligoninėje. Nemiegojo ir svajojo. Tiek buvo įspūdių, tiek pergyventa; kokių gražių atsiminimų... Lietuvos lėmimo valandoj jie žygiuoja į frontą. Maršas groja, daina oru sklįsta, išeina iš triobų moterys ir seniai. Moterų veidai ašaroti, jos skaudančia širdim lydi žygiuojančius jaunuolius...

Juozas ir jo draugai žino kur ir ko jie eina. Ir taip tvirti savo dvasia, dar labiau tvirtėdavo. Niekas nebuvo baisu...

Kareiviai, mūsų laukdami, niuniuoja sau linksmi. Juozas atsimena įstabingą maršą...

Štai ir dabar. Nors bent kiek skauda sužeistas šonas, bet jis ramus ir ima niuniuoti mėgiamą gaidą. Mintys skrieja į kažkur gražiomis padangėmis...

Už sienos pasigirdo gramofonas. Jis irgi griežė maršą. Sadūnas klausėsi ir gėrėjosi. Susisvajojęs primerkė akis ir daug ką mintimis pamatė: save išgijusį, žaliuojančius laukus, skaisčią Lietuvos laisvę.

Pr. Morkūnas.

Sakytam tikslui geriau pasiekti, nutarta sueiti į artimesnius ryšius su visų, o ypač provincijoj stovinčių dalių klūbais.

Į seniūnų tarybą išrinkti: pirmininku gen. ltn. gyd. Nagevičius, vicepirmininkais gen. št. pulk. Skorupskis ir gen. št. pulk. ltn. P. Plechavičius, izdininku pulk. Acukas ir sekretorium mjr. Kalmatavičius.

Amerikiečiai sveikina kariuomenę. Sausio m. 8 d. Elizabeth mieste, N. Y., lietuvių studentų Neo - Lithuania klūbas minėjo Mažosios Lietuvos sukilimo sukaktuves. Tarp kitko jie nutarė sveikinti Lietuvos kariuomenės vadus, laiku išgelbėjusius Lietuvą iš bolševikų anarchijos.

A. Freidos įgula. *Aviacija*. Pas mus be švietimo valandų šventadieniais būna paskaitos ir du sykiu savaitėje pigiai apmokamas kino. Paskutiniu laiku dėl gripo epidemijos nei paskaitų, nei kino nebuvo, bet dabar jau viskas pradėjo veikti po senovei. Tik vienas pas mus trūkumas, nebūna šokių vakarėlių, o turime didelį norą laikas nuo laiko ir pašokti. Šokių vakarėlius pas mus rengia labai retai; nuo praeitų metų lapkričio m. jų nėra buvę.

Didžiausia šokių vakarėliams ruošti kliūtis, kad neturim klūbo, kaip kitos dalys.

Paskutiniu laiku pasklido gandai, kad rimtai manoma įsteigti Aviacijos kareivių klūbas. Jeigu tas įvyktų, turėtumėm neapsakomo džiaugsmo. Be to, nebereikėtų vaikščioti po fortų vakarėlius: klūbe galėtumėm ruošti vaidinimus ir lavintis.

M-nas.

Staulių įgula. Pulko raštininkai vasario 26 Karių Skaitykloj surengė šokių vakarą. Kadangi tą dieną šokių vakarai buvo net keli, tai į tą vakarą publikos apsilankė mažai. Šokta ir žaista labai gražiai. Garbė vakaro rengėjams!

„Karys“. Mūsų pulke „Karys“ visų karių yra mylimiausias laikraštis. Kiekvieną laisvalaikį susirinkę kareivinėse kareiviai varto „Kari“. Atėjus šeštadieniui ar sekmadieniui, tik ir girdi: „ar jau yra naujas „Karys“? — klausia sugrįžusio iš pulko kuopos raštininko. Arba įėjęs į raštinę kreiptis pas viršilą, tarp kitų reikalų, neužmiršta paklausti: „tamsta, viršila, ar jau gautas „Karys“? Liūdnas pasidaro kareivis, jei kartais gauna atsakymą: „negautas“.

Mylėkime, vyrai, savo „Kari“, nes tik jis vienas, yra mums artimiausias už visus kitus laikraščius.

Vyr. pusk. Edv. Jagminas.

Vilkaviškio įgula. 1926 m. gale, pulkui persikėlus Vilkaviškin, šv. kom. p-ko rūpesčiu įsteigtas kareivių klūbas. Klūbą pasisekė gana gerai atremontuoti ir įrengti sceną.

Vyriausybei leidus laikyti neetatini orkestrą, ilgai nelaukdami, sudarėme nemažą dudų orkestrą. Turėdami savo salę ir orkestrą, susirūpinome vakarėliais. Kelioms mėgėjoms — artistėms padedant, du kartu buvome suruošę vakarėlius su vaidinimais. Vaidiname po du kartu, pirmą kartą publikai, antrą — kareiviams (dovanai). Suvaidinta neblogai.

Be to, griežikų komanda dažnai ruošia viešus šokių vakarėlius, į kuriuos apsilanko nemaža publikos. Šokių vakarėliai apmokami (kareiviams 50 cent., kitiems 1 litas).

Be įvairių pasilinksminimų, kareivių klūbe dar ruošiamos paskaitos ir daromos švietimo pamokos.

Kreipiama dėmesio ir į sportą. Turime gerą futbolui aikštę. Žiemos metu pulko futbolininkai treniruojasi jodinėjant manieže ir iki pavasario žada smarkiai sustiprėti. Taip pat treniruojamasi lengvoji atletikoje; ne svertimas ir „ping-pong“ žaidimas.

S. m. ruošiamasi dalyvauti kariuomenės sporto šventėje.

Naujoj vietoj švietimo atžvilgiu pulkas yra geriau susitvarkęs, bet užtat sportas mažuma krito, nes ne visas pulkas stovi vienoj vietoj ir sportininkai neturi galimybės kartu treniruotis.

B. V. p. I.

Klaipėdos įgula. *Žmogus, vertas didžios pagarbos.* Pulko vyr. gydytojas majoras gydytojas J. Nemeikša Lietuvos Universiteto kviečiamas padavė prašymą paleisti jiatsargon ir

Resp. Prezidento aktu jau paleistas. Šią žinia išgirde igulos kareiviai didžiai nuliūdo, nes jis visiems kareiviams buvo ne vien daktaras, bet kartu maloniausias tėvas. Kas yra buvęs pulko ambulatorijoj arba gulėjęs pulko ligoninėje, tas kiekvienas gerai pažino gydytojo rūpestingumą ir gerumą. Jis dėjo visas pastangas kiekvienam sergančiam arba nusiskundžiančiam negalinčiu — padėti. Gerb. gydytojas gyveno lyg atsiskyrėlis, nuo sau lygių žmonių, ir visą pulke buvimo laiką buvo prie kareivių, rūpindamasis jų sveikata. Nuo ankstybaus ryto iki vėlaus vakaro visi matėme jį igulos rajone. Ne vienas kareivis stebėjosi laidotuvėse a. a. eil. Stradomskio, matant gydytoją giliau gailingesnį ir nusiminusį, negu velionies patį tėvą. Matydamas velionį silpnesniu, pasikvietė vietinį civilį gydytoją, rodos, d-ą Dydžių ir abu vienas po kito buvo prie ligonio. Gydytojas nuilsęs darbe, mediciniškos pagalbos teikimu sergantiems ir apsimentantiems sergančiais blogos valios kareiviams, nesiliaudavo ir daugiau dirbęs; rengdavo kareivinių klūbe loterijas kareiviams ligoniams maistui pagerinti, rasdavo ir kitokius šaltinius, kad tik gautų šiam tikslui aukų.

Be to, aktyviai dirbo švietimo komisijoj įvairių pasilinksminimų ir pramogų rengime.

Visus kareivius laikė savo mylimiausiasiais broliais ir nė vienas, be reikalo, nėra matęs jo rūstaus veido.

Aprašyti visus gerb. gydytojo nuopelnus negalima. Atsisveikindami su gerbiamu gydytoju, su didžiausia širdgėla ir nusiminimu, linkiame jam ilgiausių metų ir sėkmingos darbuotės naujoj pasirinktoj dirvoj. *Eil. Kovalčius.*

Dabar, kas tiki į Dievą ir Lietuvą, turi dirbti.
Gen. štabo plk. ltn. P. Plechavičius.

Užsieniai.

— Suomijos invalidų sąjungos suvažiavimas, įvykęs šiomis dienomis Helsinky, darydamas apžvalgą apie 1926 m. invalidų reikalus Pabaltijų, pastebėjo, kad invalidų sutvarkymas Lietuvoje yra pats geriausias Pabaltijų ir kai kuriais atžvilgiais yra suomių sekamas. Suomijos invalidų sąjunga turi 1012 narių, kurių 897 yra sužeisti Suomijoje, jos išsivadavimo metu, 11 Karelijoj, 9 Estijoj ir 6 Vokietijoj ir kitur.

— Tautų Sąjungos susisiekimo ir tranzito komisijos vidaus plaukiojimo komitetas, pastaruoju laiku susirinkęs eilinei sesijai (posėdžiams), dabar svarsto Lietuvos vyriausybės paruoštą projektą dėl sielių plukdymo Nemunu.

— Sovietai susirūpino. Dėl pablogėjusių santykių tarp Anglijos ir Sovietų Rusijos, pastarieji skubinasi sudaryti nepuolimo ir prekybos sutartis su visomis gretimomis valstybėmis. Sovietai dabar veda derybas dėl sutarčių su Pabaltiju, Čekoslovakija, Jugoslavija, Bulgarija ir Turkija.

Kovo m. 2 d. vėl pradėjo derybas su Estija nepuolimo sutarčiai pasirašyti. Sovietai po truputį nusileidžia Estijai ir jie jau nebėsto tokių reikalavimų, kaip anksčiau. Dabar sutinka, kad būtų renkamas ir trečiųjų teismas, jeigu paprastoji susitaikymo komisija negalėtų ginčo išspręsti. Tačiau ir čia Sovietai nori pasilikti sau laisvas rankas, būtent, kad trečiųjų teismo sprendimas nebūtų privalomas; jį turėtų patvirtinti abi valstybės. Bet čia nusileisdama nori kitoj vietoj pažaboti Pabaltijo valstybes. Sovietai reikalauja, kad Pabaltijo valstybių pareigos Tautų Sąjungos ir kitų valstybių atžvilgiu, būtų Sovietų Rusijos prižiūrimos. Čia Sovietai pasiteisina, kad jie turi žinoti, ar tos pareigos nekaltba prieš Sovietų Rusiją.

— Lenkai areštuoja jau ir savo selmo narius. Lenkų valstybės gynybas pareikalavęs, kad seimas išduotų 110 savo atstovų.

— Kūmutės susibarė. Laukiame, kad netrukus bus atšaukta Lenkijos ir Rumunijos prekybos sutartis. Mat, Rumunija daranti sunkumų lenkų šilko prekių įvežimui, o lenkai sunkina rumunų maisto produktų ir javų įvežimą į savo kraštus.

— Lenkų ministerių kabinetas ruošiasi pakelti muitus 40%.

Karo kronika.

— Stiprinasi. Amerikos Jungtinių Valstybių atstovų rūmai pashyrė 450.000 dol. 3 naujiems kreiseriams statyti.

— Sovietų Rusija 1927-8 m. skiria karo reikalams 693 milijonus rublių.

Tuo būdu šiemet skiria 89 milijonais rublių daugiau, negu pernai.

— Sovietų Sibiro kariuomenė vežama Mandžiūrijos pasieniu. Taip pat ten atvežta daug kariuomenės ir iš Europos Rusijos.

— Lenkijai statomas naujas nardomasis laivas, vardu „Wicher“. Jį stato Prancūzijoje. Taip pat ten statys Lenkijai ir antrą nardomąjį laivą „Burza“, 1.450 tonų talpumo.

— Vokiečių laikraštis „Deutsche Allgemeine Zeitung“ rašo, kad lenkų gyventojai paliai Vislą sparčiai ginkluojasi. Kažkokiai „Vakarų pakraščiu sąjungai“ vadovaujant, susiorganizavo vadinamoji „civilinė pasienio sargyba“, į kurią įeina sukilėlių ir sakalų sąjungos. Sakytą sargybą vyriausybė aprūpina ginklais ir instruktoriais.

— Latvių karo laivynas. Iš Rygos pranešama, kad kovo m. prie Rygos Dauguvos įvyko Latvijos karo laivyno paradas kuriame dalyvavo 5 įvairūs latvių karo laivai.

— Pirmas kariuomenės paradas. Pastaromis dienomis Berlyno priemiesty, Potsdame, įvyko pirmas po karo vokiečių kariuomenės paradas. Iki šiol Santarvė jiems tai draudė.

— Sprogdina tvirtoves. Santarvės verčiami vokiečiai pradėjo sprogdinti kai kurias savo tvirtoves. Šis darbas turės būti atliktas per 4 mėnesius.

— Kiek vokiečiai sumokėjo skolų. Iš viso vokiečiai sumokėjo karo skolų prancūzams 387.200.000 markių ir Belgijai — 88.700.000. mrk.

— Mirė prancūzų kariuomenės generolas Langle de Cary, sulaukęs 77 metų amžiaus. D. džiojo karo metu jis buvo 1 armijos vadas ir dalyvavo garsiose Marnos kautynėse su vokiečiais.

— Suomijoje vienas karo lėktuvas mėgino svaityti bombas, bet lėktuve bomba sprogo ir išpūlius jį sudraskė.

— Lenkijoje, Jablondoj, per 2 geležinkelių sapiorų pulko mankštą su rankinėmis granatomis, viena jų sprogo ir užmušė du lenkų kareivių, 3 sunkiai sužeidė ir 6 lengvai.

— Lenkų aeroplanai susidūrė ore. Šiomis dienomis Torne 4 aviacijos pulko lakūnas seržantas Krajevskis, skraidydamas naikintuvu „Spad“, susidūrė su poručniko Nevjarovskio aeroplanu. Abudu aeroplanai, krisdami žemėn, visai sudužo. Seržantas Krajevskis tuojau mirė, kitas lakūnas smarkiai sužeistas.

— Kitur ir moterys karlauja. Paskutinėse kovose Nicoraguoje (Vidur. Amerikoje) dalyvavo ir moterų batalionas, kurio priešaky buvo 20 metų mergaitė.

— Bulgarijoje, Plovdivo stoty, sprogo 3 artilerijos municijos vagonai. Pastaruoju laiku tai antras municijos sprogdymas Bulgarijoje.

Narsumas, pasišventimas ir tvirtumas yra tautų nepriklausomybės pamatai. Jei mūsų širdys tų sąvybių neįgys ir dėl jų neplaks, tai mes esame pražuvę, nors ir tarp didžiausių laimėjimų.

Sarngorstas:

Tvirtinu:

Pulk. leit. inž. Dirmantas,

Karo Mokslo Valdybos Viršininkas.

1927. III. 1.

Centrinės Kariuomenės Bibliotekos taisyklės skaitytojams.

1. Bibliotekos knygomis naudotis turi teisę visi tikrosios tarnybos karininkai. Karo Mokslo Valdybos viršininkui sutikus, knygos duodamos skaityti ir atsargos karininkams.

2. Civiliai asmenys gauna knygų skaityti leidus Vyriausiojo Štabo viršininkui.

3. Karininkai skaitytojai turi pasirašyti, kad jie pasižada laikytis šių taisyklių ir pateikti savo viršininko garantiją raštu, kad už pamestas arba sugadintas knygas bus išskaičiuota iš kaltininkų algos knygų kaina, nustatyta Karo Mokslo Valdybos. Atsargos karininkai — valstybės tarnautojai turi pateikti tokią pat garantiją iš savo viršininkų. Atsargos karininkai ir civiliai asmenys, kurie netarnauja valstybės įstaigose, turi įnešti bibliotekon užstatą sumoje 25 lt.

4. Tikrosios tarnybos kariams duodama iš karto ne daugiau kaip 5 knygos. Atsargos karininkams ir civiliams duodama ne daugiau kaip 2 knygos.

5. Skaitytojai turi gražinti knygas ne vėliau kaip per 2 mėn., naujus žurnalus per 2 savaites. Knygos turi būti gražintos nesuterštos, nesudraskytos, be pastabų, pabraukimų ir t. t. Negalima atiduoti knygų kitiems asmenims, nors jie taip pat būtų bibliotekos skaitytojai.

6. Biblioteka turi teisę pareikalauti iš skaitytojų gražinti knygas anksčiau nustatyto 5 p. laiko. Šis reikalavimas reikia įvykdyti per 3 dienas.

7. Skaitytojai, nesugrąžinę, sugadinę arba pametę knygas, turi patys pasirūpinti atlyginti bibliotekos nuostolius, pristatydami jai tą pačią knygą (tos pat laidos ir apdarytą). Iš atsisakusiųjų atlyginti už pamestas arba sugadintas knygas skaitytojų atimama teisė imti knygas iš bibliotekos ir pranešama jų viršininkams (dėl civilų asmenų policijai) knygų kaina, kad išieškotų iš skaitytojo ir pristatytų į Karo Mokslo Valdybą.

8. Kasmet iki liepos mėn. 15 d. knygos turi būti gražintos į biblioteką. Nuo liepos mėn. 16 d. iki rugpjūčio mėn. 15 d. knygos iš bibliotekos neduodamos.

Sporto kronika.

Lietuva.

Lietuvos Futbolo Lygos metinis suvažiavimas įvyko vasario m. 19 d. Kaune, Šaulių Sąjungos salėje. Suvažiavime dalyvavo 26 atstovai.

Išrinktas naujas komitetas, į kurį pateko: kpt. Pyragius (LFLS) — pirmininku ir nariais: Cirkvicas (KSK), Kėliauskas (Kovas), Hasmanas (Makabi) ir Deringas (Kultus).

Nutarta tinkamai ruošti IX Amsterdamo olimpiadai, sutvarkyti santykius su kitomis sporto instancijomis ir t. t.

Hockey pirmenybės. Pirmenybių rungtynių vaisiai: LFLS laimėjo pas Kovą be rungtynių, KSK laimėjo pas LDS 5:2 ir STSK pas LGSF be rungtynių.

Užsieniai.

Svarbiausi sporto įvykiai. Europos bėgimo pačiužomis pirmenybes laimėjo rusas Melnikovas.

Belgų kariuomenė nugalėjo Anglų kariuomenę 2:0. Tarp miestinės futbolo rungtynės Čekoslovakija — Italija, Milane pasibaigė 2:2.

Tarp miestinės futbolo rungtynės Berlynas — Paryžius pasibaigė Berlyno naudai 5:1.

Hockey rungtynės Olandija—Belgija 2:1 ir viešėje Europoje Kanados hockey komanda „Viktorija Montreal“ nugalėjo Berlyno pačiūžų klubą 13:0 ir Čekų rinktinę komandą 8:0.

Bokso rungtynės Rygoje tarp Latvijos ir Estijos pasi- baigė estų naudai 5:3.

Pasaulio figūrinio moterų čiuožimo pirmenybes lai- mėjo 15 metų norvegė Sonia Henie.

Tarpmiestų futbolo rungtynės Dresden — Leipcigas pas baigė 2:1 Dresdeno naudai.

Leningrade įvyko žymios sniegčiūžų rungtynės. Čiuo- žimo tolis — 50 klm. Laimėjo pirmas tris vietas suomiai. 500 mt. bėgimą sniegčiūžomis laimėjo suomis Vortain. Futbolo rungtynėse Budapeštas nugalėjo Vieną 3:1. Prancūzija nugalėjo Liuksemburgą 5:2.

Spaudos apžvalga.

Dr. J. Basanavičiui mirus plačiai jį paminėjo ir jo atvaizdus įdėjo ne tik visa Lietuvos spauda, bet ir užsie- nio. Apie Basanavičiaus gyvenimą, didelius nuopelnus lietuvių tautai ir mirtį buvo įdėta daugumoje vokiečių, latvių, estų, suomių, Skandinavų valstybių, čekoslovakų, lenkų, prancūzų, anglų, italų ir kt. laikraščiuose. Dau- guma laikraščių Basanavičiaus reikšmę lietuvių tautai pri- lygino savo tautų žadintojų reikšmei.

Lenkų laikraštis „Głos Prawdy“ Basanavičiaus mirtį net nori panaudoti lenkų tikslams, būtent Lietuvos Lenki- jos santykiams pagerinti.

„Saltinis“ 9 nr. įdėjo gen. št. pulk. ltn. P. Plecha- vičiaus ir 10 nr. gen. ltn. Grigaliūno-Glovackio atvaizdus ir plačius jų gyvenimo ir darbų dėl Lietuvos nepriklausomybės aprašymus.

Amerikos lietuvių laikraštis „Darbininkas“ 8 nr. rašo: „Mūsų karžygiai. Atvykus į Kauną iš Jonavos 18 gruodžio radau brangius kareivėlius mieste einant sargybą. Naktis, šalta. Negalėdamas nieku kitu pagelbėti, nupirkau nors papirosų 12 pakelių ir išdalinau. Suskaudo man širdį, kodėl aš negaliu jų vietoje stovėti. Mano akyse jie atrodo tikrais didvyriais, nes apgynė Lietuvą nuo bolševizmo; ir aš tokiu norėjau būti, bet negaliu... Dar pasiūdomavau, ar pajėgsią išlaikyti taip sunkią našta, — atsakė, kad verčiau mirsią, o neatiduosią Lietuvą bolševikams“.

Anksčiau ar vėliau, turės būti mūsų Vilnius, Lietuvos širdis.

Mes, Lietuvos kariai, iki tol nenurimsime, kol neatgausime Vilniaus. Virš. Kazlauskas.

Atsiųstieji redakcijai paminėti spaudiniai.

Lietuvos klimatas. Kazio Pakšto disertacija, įteikta Friburgo Universitetui gamtos mokslų daktaro laipsniui gauti. Žemės Ūkio Departamento leidinys. Klaipėda, 1926. m. 124 pusl.

Čia tiriamas Lietuvos klimato elementai ir jų reiškiniai santyky su krašto geografinėmis sąlygomis. Darbas yra daugiau klimatinio — geografinio, negu meteorologinio po- būdžio.

„Ūkininko vadas 1927 metams“. Red. agr. Z. Lukauskaitė. Žemės Ūkio Ministerijos leidinys. Šiauliai. Kaina nepažymėta.

Redakcijos atsakymai.

Nemuno bangas. Jūsų rašinėlį gavome. Gal įdėsime. Laukiame daugiau.

J. M. as. „Nepažino draugo“ gavome. Pasinaudosime. Laukiame daugiau.

J. Bartkui. Jūsų raštus gavome. Kiek galėsime — pasinaudosim.

Tėvynės Sūnui. „Kario džiaugsmą“ pataisę įdėsime.

Saulėžodžiui. „Didysis Karžygys“ ir „Jono pa- sakojamai“ tinka. Laukiame daugiau.

Žinančiam. Jūsų straipsnio iš Karo Ligoninės gyvenimo nedėsime. Geriausia paduokite skundą nustatyta tvarka.

Ltn. U-nas. „Kario pareiga“ netinka: per daug suglausta. Rašykite plačiau.

J. Baronui. „Keletas žodžių“ „Kariui“ ne visai tinka. Jeigu pasinaudosim, tai tik dalnai. Mėginkite rašyti daugiau.

J. Kuzmickui. „Praeitį“ kiek pataisę, gal ir įdėsime.

Lapei. Korespondenciją pasiuntėm „Lietuviui“. Jūsų raštų gal vieną kitą ir dėsime.

Pr. Kr. Jūsų raštus gavome. Kiek pataisę dėsime. Laukiame daugiau.

V. Ž. „Ispūdžius iš Karo Muziejaus“ dėsime.

Pr. Vieškūnui. „Dviese dvylika“ tinka. Lau- kiame daugiau.

V. Šugždiniui. „Šarvuočio paėmimas“ tinka.

Pr. Morkūnui. „Mirsą“ dedame. Laukiame daugiau.

Leonui Vitkauskui. Jūsų raštus atidėjome vėlesniam laikui.

Mikui Niaurai. Jūsų raštus atidėjome vėle- sniam laikui. Rašykite karingiau. Laukiame.

Al. Žiedui. Jūsų rankraštį „Viln. atv. galimybė“ pasiuntėm „Trimitui“.

b. eiliniui M. „Kaip žuvo lietuvis Amerikos ka- riuomenėje“ talpinsime pakaitę antgalvį ir žymiai sutrumpinę.

Laukiapušiui T. „Karidorovkoj“ mums netinka. Silpnokas. Bandykite rašyti daugiau.

Jon. M. Labukui. Eilėraščius gavome. Kiek pataisę, dėsime.

V. psk. Mačiulaičiui. Jūsų atsiminimus dėsime.

Geležiniam Vilkiui. Ačiū. Prašome rašyti fik- vieną lapo pusę.

Kariui. Nepadavusiems savo adreso — neatsakome.

Vyr. psk. Cepuliui ir Nukentėjusiems. Tamstų rašinėtais pasinaudoti negalime.

J. Kovalčiukui. Prašome ir toliau mums rašyti.

Našlaičiui. Kreipkis į Darbo Biržą, Kaune, Ge- dimino g. vė. Gal ten padės darbą surasti.

Malūninkui. Ir liktiniai puskarininkiai turi dė- vėti tik tokius rūbus, kokius nurodo uniformų pavyzdžiai.

Senam artileristui. Be viršininko sutikimo negalima priimti nakvynėn, nes priešingai, galėtų per daug atsirasti nakvojančių „sesučių“.

Butegeidiečiui ir Varpeliui. Savo klausimais kreipkitės į tiesioginius viršininkus.

V. p. Ulkui, P. Ribikauskui, V. G. dui, V. p. Mockui, Mindaugiečiui ir J. Laurinai- čiui. Tamstų eilių nedėsime.

Kovo tojiui. Savanoriais tarnavę kariuomenėje turi teisių žemės gauti. Reikia kreiptis į apskr. žemės tvar- kytoją ir prie prašymo pridėti dalies liudijimą, kad tikrai esi savanoris ir ištikimai savo pareigas ėjai, ir iš valščiaus, kad esi bežemis arba mažžemis.

Vyr. psk. Borisevičiui. Ypatingais atsiti- kimais paleidžia ir nebaigus pasizadėto laiko. Prašyk! Brolo neišleis.

Leidžia Vyr. Št. Karo Mokslo Valdyba || Redaktorius pulk. ltn. R. BUROKAS.

Valstybės Spaustuvė Kaune, kampas Duonelaičio ir Gedimino g.